VRIJDAG 23 AUGUSTUS. N°. 68. 1833.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO, 20 Augustus 1833.

Ter gelegenheid der *Verjaardag* van Z. M. Onze Geëerbiedigde KONING, zal op aanstaande Zaturdag den 24sten dezer maand, om *tien* uren, 's voormiddags na den afloop der groote PARADE, door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, ten Gouvernements-huize publicke *AUDIENTIE* worden verleend, aan de *Civiele en Militaire Authoriteiten*, *Ambtenaren*, *Ingezetenen* en *Particulieren* in deze Kolonie.

Hetgeen de ondergeteekende, door deze de eer heeft, ter kennisse van het algemeen te brengen.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

PARAMARIBO, 23 Augustus 1833.

HEDEN AVOND ten Gouvernements-huize een *GEZELSCHAP* zullende worden afgewacht, zoo heeft de ondergeteekende de eer zulks door deze ter kennisse van het algemeen te brengen.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

NIEUWSTIJDINGEN.

EXTRACTEN uit de NIEUWE AMSTERDAMSCHE COURANTEN, van 15—20 Junij.

Men schrijft uit MIDDELBURG, dd. 12 Junij: Het Collation, hetwelk op gisteren avond aan den Heer Generaal-Majoor *de Favauge* en verder uit Frankrijk teruggekeerde Heeren Officieren, in de Societeit *St. Joris*, is gegeven, is op eene uitmuntende wijze afgeloopen. Hunne Exc. de Heeren Gouverneur van Zeeland en de Luitenant-Generaal *de Kock*, benevens de Heer Generaal-Majoor, Provinciale Kommandant, *Guicherit*, hebben bij hetzelve geassisteerd. Onbeschrijfelijk was de geestdrift welke op hetzelve heerschte, en onder andere toasten werden ingesteld en met belangstelling toegejuicht, die: *aan den Koning; de dappere verdedigers der Citadel; de Generaals Chassé en Favauge; den Kapitein-ter-zee Koopman; de dappere krijgsmagt op de Schelde; de leden van het Koninklijk geslacht, en de hooge militaire en politieke ambtenaren in deze Provincie.*

De zaal der Societeit was geheel met nationale vlaggen versierd, en prijkte, behalve met het borstbeeld van onzen beminden Koning, met een toepasselijk opschrift ter eer *van de dappere verdedigers der Citadel.*

De echt broederlijke overeenstemming getuigde van de ware belangstelling in het lot dier braven, en het gevoel van deze voor zulk een schitterend onthaal.

Door een der aanwezende Heeren zijn de navolgende koupletten, als hulde aan de achtingswaardige gasten, toegebragt:

Welkom, — edle Vaderlanders!
Welkom op den Zeeuwschen grond;
Welkom, weer met Nederlanders
Weer met Broeders hier in 't rond.

Welkom, — echte Leeuwenwelpen!
Die Europa hebt getoond,
Dat een land uit wier en schelpen,
Door geen lafaards wordt bewoond.

Dat de grond, dien wij betreden,
En ons dier aan 't harte gaat,
Dank zij orde en goede zeden,
Voor geen muiters open staat.

Bloedt nog 't hart ons van de snoodheid,
Die u 't onregt deed doorstaan:
Thans herrijst ge in al uw grootheid,
Die de wereld door zal gaan.

Ja dat vechten, ja, dat strijden
Voor den roem van Nederland,
God bekend is 't, — ja dat lijden
Eischt een waardig onderpand.

Moog dit pand de hulde geven
Die u ronde Zeeuwen bien,
Nu, van vreemden boei ontheven,
't Eerst we u in ons midden zien.

Blijf, o keur van Neerlands zonen!
Steeds het sieraad onzer vaân;
U zal onze dank steeds loonen
Voor uw moed en heldendaân.

Want, — zoo lang onze eendragts-keten
't Kenmerk is van Nederland,
Zal geen Neerlandsch hart vergeten
Wat gij leedt voor 't Vaderland!

Wij hebben tijdingen uit GRIEKENLAND tot den 26sten April ontvangen. Zijne Maj. Koning *Otto*, alle de personen van zijn Huis en al de leden van het Regentschap genoten de beste gezondheid. De kracht, welke het Regentschap in de laatste tijden ontwikkeld heeft, bragt de beste uitwerkselen voort. Het volk wenscht opregt naar rust, alle partijen vereenigen zich in hunne geestdrift voor den Koning, de Palikaren zijn ontwapend, de organisatie des legers gaat snel vooruit, en de toestand in het binnenste van het Koningrijk toont zich zoo bevredigend, dat het Regentschap voorgesteld heeft, de beide eskadrons Koninklijke Beijersche ligte ruiterij, welke zich thans in Griekenland bevinden, reeds in den loop des zomers weder naar hun Vaderland terug te zenden, indien Z. M. de Koning van Beijeren hierin bewilligt. Slechts door Z. D. den Prins van Saksen-Altenburg, welke met den grootsten ijver, omzigtigheid en werkzaamheid de plaats van militaire Gouverneur van Nauplia bekleedt, werd verlof tot een langer verblijf verzocht. De benoodigdheden voor het Grieksche leger, zoowel als kleedingstukken als aan wapenen, worden voor rekening van het Grieksche Regentschap in Beijeren aangekocht. Naar men stellig verzekert zal Z. M. onze Koning verzocht worden, het werven van twee eskadrons ruiterij in Beijeren toe te staan, en zal de Koninklijke Grieksche Ritmeester *von Stockum*, welke zich reeds alhier bevindt, ingeval van inwilliging met deze werving belast worden.

De *Augsb. Allg. Zeitung* deelt thans de volgende meer uitvoerige berigten uit KONSTANTINOPEL, dd. 23 Mei, omtrent het, door de Russische staatkunde aldaar wederom verkregen overwigt, mede:

Hetgeen men vooruit gezien heeft, is gebeurd. De oogenblikkelijke zegepraal des Admiraals *Roussin* heeft geene andere vruchten gedragen dan de Russische Gevolmagtigden tot grootere inspanning op te wekken om het verloren terrein te herwinnen. Dit is hun gelukt; de Sultan schijnt thans Graaf *Orloff* als den eenigen persoon te beschouwen, van welken hij, onder de tegenwoordige drukkende omstandigheden raad en daad te verwachten heeft. Wel is waar, waren er vooraf eenige ernstige gesprekken met den Reis-Effendi noodig, tot dat de Porte volkomen inwilligde. Ditmaal schijnt zich alzoo de Fransche diplomatie vergist te hebben met te gelooven, dat eene vereenigde demonstratie van den kant van Engeland en Frankrijk toereikende zoude zijn om met éénen slag een tweeledig doel te bereiken. Het tegenovergestelde had plaats. De Russische invloed, die vóór acht dagen begon te zinken, schijnt nu op nieuw te leven en krachtiger dan te voren te werken. De Porte kreeg namelijk door Lord *Ponsonby* en den Admiraal *Roussin* het berigt, dat hunne regeringen van de noodzakelijkheid doordrongen waren, haar in derzelver afhankelijkheid te behouden en haar eene daartoe strekkende bescherming te verleenen. Daarom waren ook de beide kabinetten voornemens eene aanzienlijke magt bij een te brengen, om bij onvoorziene voorvallen de Porte bij te staan en aller haren ondergang bedreigende aanvallen tegen te gaan. Deze magt zoude uit een vereenigd Fransch-Engelsch smaldeel bestaan, hetwelk zich aan den ingang der Dardanellen stationneren en aldaar zoo lang blijven zoude, tot dat de vrede met *Ibrahim-Pacha* hersteld, deszelfs leger het Taurus-gebergte weder overgetrokken en het Turksche gebied van het Russische hulpleger geheel ontruimd zoude zijn. De Admiraal *Malcolm*, met wien zich de, onder het bevel van den Schout-bij-Nacht *Hugon* staande, Fransche schepen te vereenigen hadden, zoude voor de forten der Dardanellen post vatten.

Deze ontdekking kon den Russischen Gevolmagtigde niet lang verborgen blijven; zij verlangden derhalve dadelijk van den Reis-Effendi antwoord op een voorstel, dat geenszins geschikt was om het begeerde doel te bereiken, maar wel om de zwarigheden te vermeerderen, welke zich tegen het herstel van den vrede kanten. Tevens verlangden zij ook de inzigten der Porte omtrent het onderhavige geval te vernemen, en bragten Haar onder het oog, dat het een bewijs van wantrouwen tegen het Russische Kabinet zijn zoude, hetwelk Z. M. de Keizer *Nicolaas* niet verdiende, indien de Porte aan de voorstellen van Frankrijk en Engeland gehoor geven, en, zoo men algemeen hoorde, aan derzelver vloten den ingang der Dardanellen vergunnen zoude. — Dit geval schijnt door eene vroeger te Parijs gegevene opheldering voorzien te zijn; de Graaf *Pozzo di Borgo* zoude in last hebben gehad aan het Fransche Kabinet te verklaren, dat de intogt in de Dardanellen tot de gevaarlijkste botzingen zoude kunnen aanleiding geven, en dat het dusbeter ware, dezen intogt vooraf als eene vijandelijkheid tegen de Russische vlag te verklaren. Het Fransche Kabinet zoude het gevaar niet ontkend hebben, dat zoude kunnen ontstaan uit het bijeenkomen van aanzienlijke magten der twee natien onder de tegenwoordige omstandigheden, en zoude dan ook verzekerd hebben, dat het zoo ver

niet zoude komen. De Porte is met deze omstandigheden bekend, en men vermoedt derhalve dat zij zich met alle mogelijke kracht tegen eenen maatregel verzetten zal, welke ligtelijk wederom het vuur des oorlogs voor de hoofdstad zoude kunnen ontsteken. Graaf *Orloff* moet den Reis-Effendi dit onder het oog gebragt, en de gesteldheid des Sultans naauwkeurig geschetst hebben, wanneer het in deze streken tot bloedige tooneelen tusschen de Russische en eene andere Europesche natie zoude komen. Deze ophelderingen hebben indruk gemaakt, en men verneemt dat de Sultan en zijne Ministers ten duidelijkste verklaard hebben, *aan geen Fransch of Engelsch smaldeel den intogt in de zee van Marmora te vergunnen.* De Hatti-Scherif, welke aan het publiek den vrede met *Mehemed-Ali* bekend maken zoude, wordt nog steeds verwacht; de vrees, dat de vijandelijkheden weder beginnen kunnen, is derhalve nog niet geheel verdwenen. De Russische troepen houden tweemaal wekelijks groote manoeuvres, welke door eene groote menigte van nieuwsgierigen bijgewoond worden. De Russische troepen in de vorstendommen, hebben digt aan den Donau hun leger opgeslagen.

De *Leipziger Zeitung* behelst den volgenden particulieren brief uit REICHENBACH, dd. 4 Junij, met nadere bijzonderheden omtrent de verschrikkelijke brand, die aldaar heeft plaats gehad.

Heden morgen ben ik alhier aangekomen, en heb alle bij mijn vertrek van Leipzig gehoorde verhalen omtrent den ramp, welke deze stad getroffen heeft, niet overdreven bevonden. Het ontstaan van den brand wordt aan een reeds in hechtenis genomen 15 jarig dienstmeisje toegeschreven, welke, in afwezigheid harer meesters, den brand zoude gesticht hebben door gloeijende kolen in het hooi te werpen. In het geheel zijn er 530 huizen afgebrand, terwijl er, de uitgestrekte voorsteden mede gerekend, nog omtrent 200 zijn staan gebleven. Het getal der inwoners bedraagt 5 a 6000, waarvan thans het grootste gedeelte zonder dak is, en zich in de nog overgeblevene schuren, voor de stad en in de naburige dorpen en stadjes ophoudt. De beide kerken, de pastory en een zoogenaamd voermans-logement zijn nog voorhanden. De sedert den vorigen nacht aanhoudende regen, maakt thans ieder hoek onder dak kostbaar en gezocht, doch weinig indruk op de overal nog rookende en gloeijende bouwvallen der ingestorte huizen. De aanblik van den toestand der ongelukkige stad is allerellendigst, en overal heerscht de grootste verwarring. Men ziet slechts nog enkele muren en schoorsteenen en overal rook, dikwerf zelfs nog helder vuur. Voor weinige minuten stortte in een huis eene muur in, en het vuur tastte de in het gebouw nog voorhanden zijnde voorwerpen met eene vreesselijke woede aan. De enkele straten zijn wegens het voortdurend instorten van muren en den buitengewonen gloed naauwelijks te bewandelen. De postmeester met zijn talrijk huisgezin heeft alles verloren en van hunnen eigendom, behalve hunne paarden en hetgeen zij aan het lijf hadden, niets kunnen redden; want na omtrent 10 minuten van het eerste uitbarsten van den brand, hadden de vlammen het posthuis in deszelfs geheelen omvang aangetast.

Extrakten uit de PARIJSCHE Dagbladen, tot en met eergisteren Dingsdag 11 Junij.

De *France Nouvelle* deelt de volgende bijzonderheden omtrent het vertrek der Hertogin van Berry van Blaye mede:

De inscheping der Hertogin van Berry had op den 8sten, ten 10 uren, des morgens plaats. Zij heeft de kil van Blaye verlaten op eene sloep van de *Capricieuse* waarover de Kommandant *Mollier* het bevel voert. Zij was verzeld van den Generaal *Bugeaud*, van de minne en van hare dochter.

De Hertogin is langzaam de kil van Blaye afgevaren in het midden van vier a vijf duizend personen. Met de volstrekste stilte werd zij overal ontvangen.

Men heeft reeds door den telegraaf berigten van de Gravin van Lucchesi Palli, sedert haar vertrek op de *Agathe* ontvangen. Dit schip was nog wegens tegenwind weinig gevorderd. De Gravin legde veel bezorgdheid om haar kind aan den dag.

Het bewind van Koning *Philips* volhardt bij zijn voornemen, om het Rijk van Belgie op eenen vasten voet gevestigd te zien, en schijnt als nu te rekenen op eenige medewerking van Oostenrijk.

Extrakten uit de BELGISCHE Dagbladen van 16 Junij.

Emancipation: De Kommandant van Lillo en Liefkenshoek had voorgesteld de grensscheiding van den omtrek deze beide forten te bepalen. Ten gevolge eener deswegens tusschen de Kolonels *Buke* en *Villemar* plaats gehad hebbende onderhandeling, zullen thans grenspalen op de Scheldedijken en op de binnendijken worden geplaatst.

In N°. 165 van den *Welt und Staatsbote* komt een brief voor uit Brussel, dd. 10 Junij, waaruit wij het volgende overnemen:

» Dat ik u sedert acht dagen niet geschreven heb, is veroorzaakt doordien ik, mede van de tegenwoordig hierheerschende epidemie (de Griep) aangegrepen, gedurende eenige dagen te bed heb moeten blijven. Het getal der zieken is met geene mogelijkheid op te geven, doch men kan veilig aannemen dat $\frac{2}{3}$ der stad door de ziekte is aangetast. De natuur dezer ziekte is, gelijk zij zich tot hiertoe overal vertoond heeft, over het geheel noch smertelijk, noch in het minst gevaarlijk: zij vertoont zich op verschillende wijzen, doch behoudt steeds haar karakter. Men behoeft slechts in zeldzame gevallen en dan nog maar bij al te vreesachtige lieden, de hulp van eenen Geneesheer. De ziekte openbaart zich in het algemeen door eene aanmerkelijke onderdrukking der krachten en eene matheid in de leden, waarop eene raauwheid in de keel, een drooge hoest, hoofdpijn en pijn in de leden elkander spoedig volgen. In dergelijke gevallen begeve men zich, zonder angstvalligheid, rustig naar bed, neme een warm voetbad met zeep en zout, en gebruikt vervolgens een aftreksel van lindenbloesem en vlier, ten einde eene spoedige en aangename uitwazeming te verwekken, daar deze bijna zeker de hevige ledepijn wegneemt. Eene strenge diëet is in alle gevallen noodig en de aanwending dezer eenvoudige middelen moet gedurende twee dagen streng voortgezet worden, wijl men op die wijze het spoedigst de belemmerde neusontlasting herstelt, waardoor dan ook de hevige hoofdpijnen langzamerhand ophouden. Ik heb gelegenheid gehad een groot aantal zieken en mij zelven met opmerkzaamheid gade te slaan en haast mij in het bijzonder vreesachtige lieden, die door de Cholera er toe gebragt zijn om tegen iedere epidemie als tegen eenen wurg-engel uit te varen, de verzekering te geven, dat de Griep, indien men zich slechts tegen verdere verkonding behoedt, mij nog geen geval vertoond heeft, waarin slechts eene aderlating vereischt werd. De ziekte is in haar afscheids-periode het onaangenaamste, want zij schijnt iemand bijna ongaarne te verlaten; te rekenen naar het overleg, om zoo te zeggen, en de langwijligheid, waarmede zij haar laatste bezoek rekt. Evenwel, in minder dan acht dagen is men ziek en hersteld."

Ter Drukkerij van de ERVEN C. J. FUCHS.